

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Przypadek obywatela irańskiego Seyeda Mehdi Kazemi

P6_TA(2008)0107

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie obywatela irańskiego Seyeda Mehdi Kazemi

(2009/C 66 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, a w szczególności jej art. 3, który zakazuje usuwania z terytorium państwa, wydalenia oraz ekstradycji osób do krajów, w których istnieje poważne ryzyko, iż mogą być poddani karze śmierci, torturom lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 18 i 19 dotyczące prawa do azylu oraz ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji,
- uwzględniając konwencję genewską z dnia 28 lipca 1951 r. oraz protokół z dnia 31 stycznia 1967 r. w sprawie statusu uchodźców,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (dyrektywa w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców) ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl (rozporządzenie dublińskie) ⁽²⁾, a także inne instrumenty UE dotyczące azylu,
- uwzględniając pismo z dnia 10 września 2007 r. skierowane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do premiera Wielkiej Brytanii dotyczące sprawy Pegah Emambakhsh, irańskiej lesbijki, której groziło odesłanie do Iranu po odrzuceniu jej wniosku o azyl,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Seyed Mehdi Kazemi, dziesięcioletni homoseksualista irański, ubiegał się o azyl w Wielkiej Brytanii, a jego wniosek został odrzucony; mając na uwadze, że z obawy przed deportacją Mehdi Kazemi uciekł do Holandii, gdzie złożył wniosek o azyl; mając na uwadze, że władze holenderskie po rozpatrzeniu wniosku podjęły decyzję o odesłaniu go z powrotem do Wielkiej Brytanii,
- B. mając na uwadze, że ostateczna decyzja w sprawie wniosku o azyl Mehdiego Kazemi i jego ewentualnej deportacji do Iranu należy do władz brytyjskich,
- C. mając na uwadze, że władze irańskie stale zatrzymują, torturują i poddają karze śmierci obywateli, głównie homoseksualistów; mając na uwadze, że na partnerze P. Kazemi została już wykonana kara śmierci, a jego ojciec groził mu śmiercią,
- D. mając na uwadze, że w podobnej sprawie irańskiej lesbijki Pegah Emambakhsh władze brytyjskie wskutek nacisków międzynarodowych postanowiły nie deportować jej do Iranu, jednak nadal nie jest jasne, jaki będzie jej los,
- E. mając na uwadze, że rzecznik premiera Wielkiej Brytanii, nie komentując sprawy Seyeda Mehdi Kazemi, udzielił ogólnych zapewnień dotyczących zgodności brytyjskich procedur azylowych ze zobowiązaniami międzynarodowymi oraz możliwości odwoływania się od decyzji w sprawie azylu do niezależnego sądziego, a także faktu, że władze nie usunęłyby z terytorium państwa nikogo, kto byłby zagrożony po powrocie do kraju pochodzenia,
- F. mając na uwadze, że należy zwrócić większą uwagę na właściwe stosowanie unijnego prawa azylowego w państwach członkowskich w przypadkach dotyczących orientacji seksualnej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

1. wyraża głębokie zaniepokojenie losem Seyeda Mehdi Kazemi;
  2. apeluje o właściwe i pełne stosowanie dyrektywy w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców, która uznaje prześladowanie ze względu na orientację seksualną za powód do udzielenia azylu i wymaga od państw członkowskich indywidualnego rozpatrywania spraw oraz uwzględniania sytuacji w kraju pochodzenia, w tym przepisów i uregulowań, a także sposobu ich stosowania;
  3. uważa, że UE i jej państwa członkowskie nie mogą stosować przepisów unijnych i krajowych w sposób, który prowadzi do wydalenia osób do kraju trzeciego, w którym grożą im prześladowania, tortury i śmierć, ponieważ stanowiłoby to naruszenie zobowiązań europejskich i międzynarodowych w zakresie praw człowieka;
  4. apeluje do państw członkowskich zaangażowanych w tę sprawę o znalezienie wspólnego rozwiązania gwarantującego, że Seyed Mehdi Kazemi dostanie azyl lub ochronę na unijnej ziemi i nie zostanie odesłany do Iranu, gdzie najpewniej czekałaby go śmierć, a tym samym o zagwarantowanie pełnego poszanowania art. 3 europejskiej konwencji praw człowieka przez władze wszystkich krajów europejskich, a w tym przypadku szczególnie przez Wielką Brytanię; zwraca się do Komisji i Rady o pełną współpracę z państwami członkowskimi w tej sprawie;
  5. zwraca się do instytucji UE i państw członkowskich o podjęcie działań w celu zapobieżenia podobnym sytuacjom w przyszłości poprzez współpracę i stosowanie wytycznych UE w celu znajdowania rozwiązań w podobnych przypadkach; zwraca się do Komisji o monitorowanie i dokonanie oceny stosowania prawa azylowego UE w państwach członkowskich, w szczególności w przypadkach dotyczących orientacji seksualnej, oraz o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania w tej materii; podkreśla fakt, że Komisja zapowiedziała na rok 2008 poprawki do rozporządzenia dublińskiego oraz dyrektywy w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców, które dotyczyć będą kwestii poruszonych w niniejszej rezolucji;
  6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców oraz Seyedowi Mehdi Kazemi.
-